

Музична

Кольорова

У сиву давнину, в часи королів і царів нашими землями вітром проносились славні козаки. Був серед них і наш герой - козак Музика.

Подорожуючи у пошуках хорошого місця для життя, він зупинився біля річки Вірьовчини перепочити і трішки задрімав. Йому наснилось прекрасне село з білими хатами, чарівними вітряками, привітними і працюовитими людьми. Прокинувшись, він озирнувся навкруги. Йому так припала до душі місцева природа та краєвиди, тиха річка і родюча земля, що він вирішив тут оселитись.

Взявся козак будувати собі хатинку.

Минали роки, навколо виростали нові села та хутори.

Музиці найбільше подобались зимові краєвиди, та Різдвяні свята. Також, він дуже любив дітей і з нетерпінням чекав на колядників з навколишніх сіл.

Цими зимовими днями, як завжди, Музика порався по господарству та готувався до свят. Скоро Різдво, мають колядники завітати. Встигнути треба до Святого вечора бо шостого січня запрошують найближчих.

І кого ж можна запросити до себе на гостину. Назбирав козак Музика аж 12 друзів, 12 пісних страв, що за традицією прикрашають стіл на Святий вечір. До гурту приєднались: кутя-господиня життя, грибочки-синочки, морквинка-перлінка, огірочки-парубочки, бурячки-землячки, квасолинка-намистинка, картоплинка-жаринка, капуста як та хустка та узвар, всім напоям цар.

Але виявилось, що господар забув про хліб. Як же без нього та святкувати? Побіг чимдуж Музика на Мірошникові хутори, там був млин, де можна було взяти борошна, щоб спекти запашного хлібця. Він так поспішав, що забув накинути жупан. Час збігав швидко, вже й вечір за вікном. Три Царі вже несуть благу звісточку, Вифлеємська зірка зійшла, нумо всі до столу.

Так і зустріли народження Сина Божого Музикині друзі – в теплій та гарній компанії.

Наступного дня козак Музика встав дуже рано, бо на Висунцях уже чути дитячі співи, колядники з самого ранку, 7 січня, вітають сусідів та родичів з великим святом – Різдвом Христовим.

Ми вітаємо Зорю
Що зійшла зіницею.
Прийшли до вас в хату,
Щоб новину сказати.

Син Божий зродився,
Світлом оповився.
Цар Ірод злякався,
До злочину вдався.
Хотів Дитя Боже вбити
І сам всім володіти.
Волхви дитя врятували,
Злодіям інший шлях вказали.

У Висунцях свято
І кутя багата.
З колядой до Вас ідемо,
Славну звісточку несемо.

З інших сусідніх сіл також було чути сміх і співи. Музика розумів, що скоро колядники прийдуть і до нього. Але на Різдво прийнято накривати багатий стіл з м'ясними стравами. Та наш козак був доброю людиною, і у нього було багато друзів.

До приходу колядників до господи почали сходитися Ковбаска-якщо ваша ласка, шинка-крупинка, брати вареники-плетеники, сало-завжди мало, цукерочки-скарбнички та інші. Ну і, звісно, узвар, всім напоям цар! Всього 12 друзів, 12 святкових страв, що заведено накривати на Різдво, 7 січня.

Звуки співів наближались, Музика чекав, чекали й гості. Найбільше колядників чекали цукерочки-скарбнички, вони знали, що їх дуже любляють діти, особливо маленькі.

Десь далеко лунав гомін людей, їх не було видно, але Музика знав, що то колядники із Загорянівки, село знаходиться за пагорбами, тому здалеку було видно лише зірку, яку змайстрував для дітей місцевий умілець. Село розташоване далі від Музиківки, тому господар заходився прибирати в оселі, але його відволікли співи колядників з Мірошниківки.

Гей господарю злазь з печі,
Накидай кожух на плечі.
Ми прийшли колядувати,
Нову зірку прославляти.

Наш мірошник дядько дужий,
До ковбаски небайдужий.
І сальце він полюбляє,
Смачно їсть і прославляє.

Ну а нам, малим кролятам,
Дайте зазирнути в хату.
Ми вареничків візьмемо,
І додому понесемо.

А у Вашу світлу хату,
Хай летить добро і злато.
Сонце й небо хай співає,
І від лиха захищає.

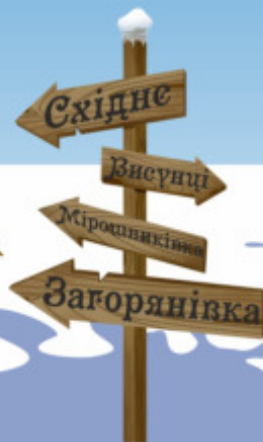

Музика нагодував колядників і поклав їм в торбинки багато смаколиків, мірошнику ж зібрав окрему торбинку, але вміст тієї торбинки – то була велика таємниця.

Не встиг Музика присісти, щоб трохи перепочити, як почув гуркіт у вікно. Це були колядники із Загорянівки.

Гей, Музико, дядько сивий
Хай минають тебе зливи.
Щоб була велика хата,
І дружинонька багата.

З Загорянівського краю,
Ми несемо вам вітання.
З світлим святом, з колядою
Ми вітаємо юрбою.

Нагодувавши й загорянівських дітлахів, Музика нарешті мав час трохи відпочити. Оговтавшись від такої хвилі привітань, він заліз на піч трохи подрімати. Але десь далеко нерозбірливо чути співи та сміх. Музика чекав, що до нього придуть колядники зі Східного.

Надворі починало вже темніти, і він переживав за маленьких дітлахів, бо від Музиківки до Східного далеченько йти та ще й зима за вікном.

Гомін наближався і вже добре було чути, як хрумає сніг під ногами колядників.

Крізь свист завірюхи прослуховувались втомлені, але веселі слова.

Ми як ті волхви зі Сходу,
Просимось до вас в господу.
Ми із щастям і добром,
Завітали всім селом.

Ми минали наші села,
Йшли повз річечку веселу.
Загорянівські ставки,
Висунцівські вапняки.

Ледь не здули по дорозі,
Мірошникові вітряки.
Славно звістку принесли,
Щоб наїстись ковбаси.

Доставай Музика всім,
І великим і малим
Все що є у тебе в хаті
Ми прийшли колядувати.

Нам і пиріжки нівроку,
І цукерки нам не збоку.
Пахне копчене сальце,
І ковбасочки кільце.

Музика дослухав привітання східнян, погодував їх, висушив одяг, обігрів та провів до краю Музиківки. Далі колядники почовгали, наспівуючи пісні, додому.

Проходячи повз Мірошниківку, вони знову передали старому мірошнику торбинку від козака Музика. А що в тій торбинці, то велика таємниця...

МУЗИКІВСЬКА

СІЛЬСЬКА ТЕРИТОРІАЛЬНА ГРОМАДА

2021

